



## Bergens Tidende



TIL SCENEN: Hver dag er Rolf Knutsen innom Korskirken med gode ønsker for sine medmennesker. Nå setter Helge Jordal 76-åringen i rampelyset igjen. FOTO: Ørjan Deisz

## Nå går Rolf til scenen igjen

**Ingen er bare det du ser. Når Kirkens Bymisjon feirer 20-årsjubileum med operaen La Bohème, deler profesjonelle utøvere scene med gatens slitere.**

[ERIK FOSSEN](#)

7. nov. 2017 19:15, oppdatert 8. nov. 2017 09:42

Alle avisartikler trenger ikke være make. Denne kan for eksempel begynne med et dikt:

### Like

*Jorden er ditt hjem*

*Himmelen er vår kilde*

*Solen er alles lys*

*Må ingen stå tilbake*

*Det gjelder alle*

*Vi er jo alle make*

*Av hjerte og av sinn*

Kjenner du ordene varme i novemberkulden? Se nå, her kommer dikteren, Vågsbunnens egen Rolf Knutsen. En elegant mann med hatt, stakk og mustasje.

En av gatens løse fugler, kan man si, men ikke løsere enn at han har sine faste holdepunkter: Rommet på Indremisjonshjemmet, der Rolf bor. Spiseplassen Møtestedet, hvor han deler sitt gode humør. Og bønnekurven her i Korskirken, hvor 76-åringen hver dag legger en lapp med et ønske. «Fred på jord», kan han skrive. Eller «Må solen skinne på alle».

Som du skjønner, Knutsen er en mann som sprer mye glede på sin daglige rute. Og snart skal rampelyset skinne på ham igjen.

– Jeg skal være Charlie Chaplin, sier Rolf stolt.

Hva Chaplin gjør på rollelisten i «La Bohème» er ikke så viktig. Når Kirkens Bymisjon setter opp opera går det meste an.



STJERNELAG: Regissør Helge Jordal, sopran Veslemøy Fluge Berg og Chaplin-imitator Rolf Knutsen ønsker velkommen til en annerledes operaforestilling.

Ørjan Deisz

## Diktning møter virkelighet

– Denne oppsetningen er en hyllest til Kirkens Bymisjon, som gjør denne byen litt varmere, sier Helge Jordal.

– Det er mange som trenger å bli inkludert eller få litt hjelp av og til.

Teaterveteranen er regissør for operaen, som spilles tre kvelder neste uke. Anledningen er at Bymisjonen har arbeidet blant Bergens trengende og utstøtte i 20 år. Samtidig er forestillingen en ønskereprise fra tiårsjubileet. Akkurat som den gang går en rekke profesjonelle solister, musikere og annet scenepersonell sammen om å sette opp en opera med minimalt budsjett og store ambisjoner.

[Rolf Knutsen \(76\) har feiret jul hos Kirkens Bymisjon siden 2002. – Jeg kjenner alle her, sier han.](#)

– Vi vil inkludere folk og skape mangfold, sier Camilla Grimsby, frivillighetskoordinator i Kirkens Bymisjon.

– Da passer det så godt med «La Bohème». De fattige kunstnerne som prøver å overleve på det som brenner inni dem – maling, poesi, musikk og filosofi. De har verken penger eller anerkjennelse, men fellesskapet deres er utrolig vakkert. Så skaffer en av dem mat og vin, da kan de ta seg en fest!

– Slik tangerer handlingen stedet der vi er i virkeligheten, sier produsent Steinar Thorsen, vel vitende om at Vågsbunnen er tilholdssted for mange som har opplevd mer enn sin del av både fest og forferdelse.

## Fakta: «La Bohème» i Korskirken

- Kirkens Bymisjon i Bergen setter opp Giacomo Puccinis kjente opera som del av sitt tyveårsjubileum. Forestillingen spilles 15., 17. og 19. november.
- En rekke profesjonelle utøvere medvirker, mot lite eller intet honorar, deriblant sangerne Veslemøy Fluge Berg, Marianne Juvik Sæbø, Harald Bjørkøy, Øystein Skre og Olav Veierød.
- Orkesteret på 40 personer, hvorav halvparten er fra Harmonien og resten fra Griegakademiet. Dirigent er Harmoniens førstefiolinist Alexey Cherkasov.
- I tillegg medvirker nærmere 40 frivillige og brukere fra Kirkens Bymisjon.
- Budsjettet for forestillingen er på ca 800.000 kroner, hvorav mye kommer fra Kulturrådet, kommunen, fylket og særlig Trond Mohn.



ILDSJELER: Camilla Grimsby i Kirkens Bymisjon og produsent Steinar Thorsen ønsker å skape en mangfoldig og inkluderende oppsetning.

Ørjan Deisz

## Fra gaten til scenen

Når kirkerommet tas i bruk som operascene, får mange fra miljøet egne oppgaver – fra snekring av scenografi til sang og skuespill.

– Folk har jo ofte et talent. Noen har malt eller snekret litt før de havnet utpå. Utfordringen er å vite om de vil dukke opp som avtalt, sier Thorsen.

– Det må de. Jeg ser dem inn i øynene og sier fra, sier regissør Jordal.

Rolf flirer under hattebremmen.

– Helge vet hvordan, ferdig med den saken!

Sopranen Veslemøy Fluge Berg smiler. Det var hun som tok initiativ til oppsetningen for ti år siden, mest for å vise hva operamiljøet i Bergen kunne klare på egen hånd. Siden har hun deltatt på mange arrangementer i Bymisjonens regi.

– Husker du sist julaften, Rolf? Da vi sang «O helga natt» sammen?

– Å, je helsike, sier Rolf oppglødd.

– Det var høydepunktet på hele julaften. Alle gråt, det var så vakkert, sier Grimsby.





MALER KULISSER: Torbjørn Kanstad jobber med scenografien til stykket, hvor han også skal spille en rolle som fiskehandler. – Det betyr mye å få være med. Etter en deppeperiode da sommerværet var så dårlig, har jeg kviknet til og fått arbeidslyst, sier 71-åringen.

Ørjan Deisz

## Borgerskap kontra bohemer

Å la profesjonelle og amatører jobbe sammen er ikke bare praktisk, det understreker et poeng: Selv om et menneske har nådd Vågsbunnen, kan det fremdeles bidra og løfte andre.

– Kultur er livsviktig, det lar oss bearbeide og fortelle våre historier. Dette handler om å få være med på noe som er større enn en selv og dermed oppdage hva man kan, sier hun.

Det fortelles at noen av brukerne som deltok sist fant mot og oppmuntring til å ta kunstfaglig utdanning etterpå. Samtidig tror Helge Jordal at publikum og de profesjonelle utøverne har vel så mye å lære av prosjektet.

– Her treffer man mange folk som ser annerledes på livet. Det er fint. I dag skal folk eie så mange ting for å ha et vellykket, borgerlig liv. Men det må gå an å være annerledes, også, sier Jordal.

– Er det ikke en fare for at dere romantiserer folks elendighet?

– Nei, ikke når vi viser de problemer som finnes. Hvilke vilkår har egentlig kjærligheten? Hva skal til for å være vellykket? I dag sliter jo ungdommene med at de aldri er flinke nok, sier regissøren.

[Jordal er klar for siste reis med «Førstereis»](#)

## Lys, varme og tillit

Handlingen i operaen er flyttet fra Paris omkring 1830 til Bergen «for en stund siden». Fremdeles brenner poeten Rodolfo manuskriptet sitt for at vennene ikke skal fryse. I Kirkens Bymisjon har man trykket opp diktene til Rolf Knutsen for å spre lys og varme.

– Min neste bok skal hete «Tillit», erklærer han. Gatepoeten har allerede et dikt med samme tittel:

### Tillit

*Jeg rekker ut min hånd*

*Så tillitsfull av glede*

*Og mitt hjerte fryder seg*

*Som barn i lek*

*Jeg trodde det var lykke*

*Men det var vel ei en lek*

*Mitt hjerte visnet hen*

*Og jeg ble så som sten*

*Hvem kan da bli tillitsfull og ren?*

*Jeg gir meg aldri*

*Da slukner jeg*

*Som solen skinner*

*Jeg svikter aldri deg*